

Cròniques d'actualitat

“Passa't a la Pau. Trenca amb la violència” amb aquest impactant lema es posen en marxa les IX Jornades Solidàries

“Per aconseguir la pau, cal despullar-se d'alguna cosa, no només de les armes. Potser de privilegis, d'excedents, d'injustícies, d'ambicions, d'afany de protagonisme...” Vera Grabe. Antropòloga e Investigadora de l'Observatori per la Pau.

D'esquerra a dreta: M. Núria Plana, representant d'Intermón-Oxfam al Garraf, Gabi Serrano, regidor de Cooperació, Solidaritat i Pau i Lita Imaz de Sitges Solidari.

L'any 1998 l'Assemblea General de l'ONU va proclamar el Decenni Internacional de la cultura de pau i no violència per als nens del món i va convidar a les organitzacions no governamentals, les institucions i grups religiosos, els centres d'ensenyament, els artistes i als mitjans de difusió que donessin suport. Donat que ens apropem a la finalització d'aquest Decenni les entitats organitzadores de les Jornades Solidàries han cregut interessant reflexionar al voltant del que passa en el nostre món, promovent els valors de la no violència i la pau, amb l'objectiu d'afavorir el creixement d'una consciència cívica que pressioni democràticament a favor de la Pau.

Un cop més, les Jornades Solidàries es presenten com un projecte de curs escolar i es realitzaran en dos cicles: tardor 2009 i primavera 2010. Enguany s'incorporen a l'organització de les Jornades Solidàries les entitats Amics de Kamba Beó Neré i FADES. Han comptat amb la participació de la Societat Recreativa El Retiro, els IES Joan Ramon Benaprès i Vinyet a més a més de la col·laboració d'un grup de joves sitgetans encapçalats per en Dani Tree.

Amb el lema “Passa't a la Pau. Trenca amb la violència” els organitzadors fan una crida a tothom a comprometre's amb la pau i per la pau: “Tots, nens, joves i adults des del nostre entorn i la nostra quotidianitat podem fer del nostre món, un lloc més habitable i amable on els conflictes es resolguin d'una manera dialogada.

Quan pensem en la pau i la no violència,

ens ve al cap la situació de molts països que viuen en conflicte i les guerres que sovint veiem en els mitjans de comunicació. Evidentment que volem trencar amb aquesta violència a gran escala que fa que milers d'innocents civils i soldats dels diferents bàndols morin, o quedin ferits física o físicament per sempre. Per no parlar del gran nombre de població desplaçada que ha de deixar llur casa i mal viure en un camp de refugiats en un país veí.

Però també pensem que la violència, comença al voltant nostre en les situacions que vivim en el dia a dia, en el nostre entorn immediat família, amics, escola, feina... veiem moltes situacions de violència física o psíquica que en petita o gran mesura afecten a persones del nostre voltant: maltractaments familiars, violència de gènere, bullying, moving... Situacions que ens interpe·len a actuar.

Hi ha un altre tipus de violència que afecta a la gent més vulnerable: és la violència estructural o econòmica. La reestructuració de les empreses, amb la consegüent reducció de llocs de treball, deixa a moltes famílies en una situació de precarietat i crea situacions violentes en el si d'aquestes. Igualment, els camperols d'arreu del món que han de malvendre els seus productes al preu que marca la Borsa de Chicago o Nova York, veuen com es van empobrint fruit de la injustícia i la seva insatisfacció creix.

Per últim, el nostre compromís també ha de ser perquè arreu del món es generin situacions que fomentin la resolució pacífica de

Jardins de Terramar, fa molts anys

Passos en la memòria, per la malesa feréstega,
cap a l'estany buit i la illa misteriosa
poblada de xiprers: allò va ser l'inici
d'aquella veu que ens va cridar des de llavors tantes vegades.
Semblava alhora meravellós i tràgic,
tenir una selva tan a prop,
amb els rastres d'una civilització desapareguda
—bancs, avingudes, pèrgoles, estanys,
envaïts per la malesa insaciablement proliferant
i per l'enderrocament de l'abandó i la decadència.
Mare, mare, que no véns? I córrer, i córrer, i tràgic,
adonar-se lentament que tots aquells fragments
eren la runa d'un dels nostres millors somnis.
Però això no ho vam saber fins molt més tard: aquella tarda
tot va ser descobriment, selva, meravellament, màgia,
vol de bicicleta, eixamplament del món, promesa de tornar-hi.
No érem com la mare:
no teníem records, encara no teníem records
d'haver estudiat vint anys abans en aquells bancs
—seguí, siéntese, sedete, asseyez-vous, sit down—
ni d'haver vist allà geometria, grava, aigua, netedat, ambició.
Tot era com nosaltres: nou, sense seny, selvatgí, arrauxat.
Ara ha tornat l'ordre, la mesura, la lògica: el jardí que convida
a passejar-hi una estona i a seure altra vegada.
Però aquella tarda crema, aquella primera tarda,
aquella entrada en el caos, sense nostàlgia de cap ordre,
aquella llum filtrada per xiprers i teranyines.
Mare, mare, que no véns? I córrer. I córrer.

(del llibre *A la deriva blava*)

David Jou i Mirabent

conflictes evitant la violència. Per això, ens cal donar a conèixer els conflictes que hi ha en el nostre món, molts d'ells oblidats o ignorats pels mitjans de comunicació, no perquè siguin poc importants sinó pel fet de no ser a llocs mediàtics.

Cal recolzar campanyes com les que impulsen diferents ONG per un Tractat Internacional per al control d'armes, evitant que un país vengui armes a un país en conflicte, o pugui utilitzar-les en contra de la població. Moltes vegades els països del primer món s'enriqueixen venent sense escrúpols armes i material militar a països en conflicte o allà on no es respecten els drets humans.

Aquestes i altres accions, suma de molts actes individuals, poden aconseguir grans canvis per fer del nostre món un món més pacífic”.

Les Jornades Solidàries, organitzades per Sitges Solidari, Intermón-Oxfam, Setem-Catalunya, Amics de Kamba Beó Neré i FADES, compten amb el suport de l'Ajuntament de Sitges. Començaran el proper dissabte 24 d'octubre per la tarda amb la Fira d'Entitats a La Fragata, continuaran al novembre amb un cinefòrum i clouran el cicle de tardor amb una exposició a principis de desembre al Retiro.

Associació de Dones de Sitges

Dia 8 de novembre.

Teatre Atrium de Viladecans.

NON SOLUM amb Sergi López.

Sortida a les 17,30 hores. Preu **15 euros + autocar**
si es vol.

Dia 18 de novembre.

Teatre Tívoli,

HOY NO ME PUEDO LEVANTAR

Sortida a les 18,30 hores. Preu **49 euros + autocar**
si es vol.

RESERVES FINS EL DIA 29 D'OCTUBRE